

MINISTERSTWO ZDROWIA

2014-05-20

Warszawa, dnia.....

Departament

Nauki i Szkolnictwa Wyższego

NS-ZM-073-41935-1/MSO/14

Pani

dr Hanna Świątkiewicz

Dyrektor Departamentu Rynku Pracy

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

W nawiązaniu do pisma znak: DRP-II-20101-I (134) EZD/14, dotyczącego wyrażenia opinii w sprawie przekazanych do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej wniosków dotyczących uwzględnienia w *projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy i zakresu jej stosowania*, w grupie 2299 *Specjaliści ochrony zdrowia gdzie indziej nieklasyfikowani*, zawodów: „Specjalista hipoterapii” oraz „Specjalista podolog”, Departament Nauki i Szkolnictwa Wyższego uprzejmie prosi o przyjęcie poniższego.

Informujemy, iż w obowiązującym porządku prawnym, osoby uprawnione do wykonywania zawodu medycznego, posiadają uprawnienia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, które zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. *o działalności leczniczej* (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z póź. zm.), są działaniami służącymi zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz innymi działaniami medycznymi wynikającymi z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Natomiast w świetle przepisów tej ustawy, przez osobę wykonującą zawód medyczny należy rozumieć osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osobę legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny.

W odniesieniu do propozycji zmian, które zostały przekazane do resortu pracy pragniemy zaznaczyć, że zawody „podologa” i „hipoterapeuty” nie są zawodami medycznymi a osoby,

które uzyskały kwalifikacje do wykonywania przedmiotowych zawodów nie posiadają wykształcenia medycznego. Należy bowiem zwrócić uwagę na przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami (Dz. U. Nr 151, poz. 896), które określają, co należy rozumieć przez wykształcenie medyczne. Zgodnie z § 2 pkt 1 i 4 ww. rozporządzenia, wyższe wykształcenie medyczne oznacza posiadanie tytułu zawodowego nadawanego absolwentom uczelni medycznych i podstawowych jednostek organizacyjnych innych uczelni, działających w dziedzinie nauk medycznych, natomiast średnie wykształcenie medyczne – posiadanie tytułu innego niż tytuł zawodowy, nadawany absolwentom publicznych szkół medycznych i niepublicznych szkół medycznych o uprawnieniach szkół publicznych.

Zwracamy uwagę, że kompetencje do wykonywania hipoterapii uzyskuje się poprzez szkolenie odbyte po uzyskaniu wykształcenia średniego lub wyższego (kurs hipoterapii), a nie w ramach regulowanego kształcenia realizowanego w szkole policealnej lub uczelni wyższej, przygotowującego do wykonywania świadczeń zdrowotnych. Jednocześnie kwalifikacje do wykonywania zawodu „podologa” uzyskiwane są w ramach studiów kosmetologia w specjalności podologia, które nie dają uprawnień do udzielania świadczeń zdrowotnych, a ww. kierunek studiów nigdy nie był uwzględniany w corocznie wydawanym rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie limitów przyjęć na studia medyczne, w którym ujęte były m.in. takie kierunki studiów, jak: analityka medyczna, farmacja, fizjoterapia czy ratownictwo medyczne (ostatni raz limit przyjęć na te kierunki określony został na rok akademicki 2011-2012 w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia w sprawie limitów przyjęć na studia medyczne z dnia 8 sierpnia 2011 r. (Dz. U. Nr 165, poz. 993). Aktualnie, zgodnie z art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572, z późn. zm.), Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego określa w drodze rozporządzenia limit przyjęć wyłącznie na kierunek lekarski i lekarsko-dentystyczny).

Ponadto należy zauważyć, że osoby, które ukończyły studia pierwszego stopnia na kierunku kosmetologia, prowadzone w oparciu o standardy kształcenia określone w załączniku nr 58 do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia miedzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. Nr 164, poz. 1166, z późn. zm. – akt

archiwalny), powinny posiadać umiejętności posługiwania się wiedzą ogólną z zakresu nauk o zdrowiu oraz wiedzą szczegółową z zakresu kosmetologii. Ponadto absolwenci przedmiotowych studiów powinni umieć m.in.: planować rodzaj zabiegu kosmetycznego i stosować kosmetyki zgodnie z rozpoznaniem, wykonywać zabiegi kosmetyczne, pielęgnacyjne i upiększające, z uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań, prawidłowo odczytywać skład kosmetyku i ustalać jego zastosowania jak również ściśle współpracować z lekarzem dermatologiem w zakresie pielęgnacji skóry zmienionej chorobowo oraz organizować i prowadzić gabinet kosmetyczny. Natomiast absolwenci studiów drugiego stopnia powinni posiadać umiejętności posługiwania się zaawansowaną wiedzą ogólną z zakresu nauk o zdrowiu oraz wiedzą szczegółową z zakresu kosmetologii. Ponadto powinni być przygotowani m. in. do: planowania zabiegu kosmetycznego i stosowania kosmetyku zgodnie z rozpoznaniem, wykonywania zabiegów kosmetycznych, pielęgnacyjnych i upiększających z uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań, odczytania składu kosmetyku i ustalenia jego zastosowania, jak również powinien być przygotowany do ścisłej współpracy z lekarzem dermatologiem w zakresie pielęgnacji skóry zmienionej chorobowo, zorganizowania i prowadzenia gabinetu kosmetycznego, oceny jakości surowców i preparatów kosmetycznych oraz współdziałania w procesie rejestracji kosmetyków, współpracy z firmami produkującymi preparaty kosmetyczne (pielęgnacyjne i profesjonalne), współpracy z lekarzem w zakresie zleconych zabiegów, kierowania zespołami kosmologów oraz nadzorowania przebiegu stosowania kosmetyków i technik kosmetycznych.

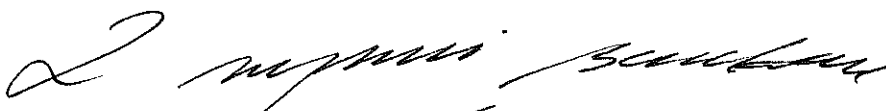
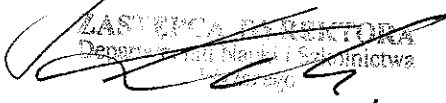
Jednakże należy mieć na względzie, iż pomimo realizacji w trakcie kształcenia w ww. zawodzie treści z zakresu nauk medycznych, kosmetolog nie jest przygotowany do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej. Zatem zawód ten nie jest zawodem medycznym, a osoby posiadające kwalifikacje do wykonywania przedmiotowego zawodu nie posiadają uprawnień do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, podobnie jak osoby, które ukończyły studia na kierunku kosmetologia w specjalności podologia.

W związku z powyższym, w świetle obowiązujących przepisów prawa zarówno absolwenci studiów na kierunku kosmetologia w specjalności podologia, jak i osoby, które ukończyły kurs w zakresie hipoterapii nie mają uprawnień do udzielania świadczeń zdrowotnych, które posiadają osoby wykonujące zawody medyczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy *o działalności leczniczej*.

Mając na względzie przedstawioną argumentację, w opinii Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego niezasadnym jest uwzględnianie w projekcie *rozporządzenia Ministra Pracy*

i Polityki Społecznej w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy i zakresu jej stosowania, zawodów: „Specjalista hipoterapii” i „Specjalista podolog”, w grupie 2299 Specjaliści ochrony zdrowia gdzie indziej nieklasyfikowani.

Proponujemy więc umieszczenie zawodu „Specjalista hipoterapii” w grupie 3230 *Praktykujący niekonwencjonalne lub komplementarne metody terapii*, w której ujęty jest m.in. „instruktor hipoterapii”. Jednocześnie zasadnym wydaje się uwzględnienie w przedmiotowej grupie także zawodu „Specjalista podolog”.

Ewa Krancik